

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/358/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518200105
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7518200105.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Frederiky Zozulákovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti U. Q. nar. XX.X.XXXX a C. nar. XX.XX.XXXX zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice detí rodičov: Ing. Z. U. nar. X.X.XXXX bývajúcej v W. na X. XXX/XX zastúpenej advokátkou Mgr. Stanislavou Liptákovou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Rozvojovej 2 a Mgr. C. U. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v X.Q. XXX zastúpeného advokátkou JUDr. Tatianou Jánošikovou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Rooseveltovej 6 v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností o návrhu rodičov na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie z 27.3.2018 č.k. 9P 5/2018-57 a dopĺňaciemu uzneseniu z 12.10.2018 č.k. 9P 5/2018-211 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie z 27.3.2018 č.k. 9P 5/2018-57 v spojení s dopĺňacím uznesením z 12.10.2018 vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zverenie maloletých detí Q. nar. XX.X.XXXX a C. nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

M e n í uznesenie z 27.3.2018 č.k. 9P 5/2018-57 v spojení s dopĺňacím uznesením z 12.10.2018 vo výroku o úprave styku tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi Q. nar. XX.X.XXXX a C. nar. XX.XX.XXXX:

- každý nepárny týždeň kalendárneho roku od piatku 16.30 hod. do nasledujúcej nedele 18.00 hod.,
- každý nepárny týždeň kalendárneho roku v utorok od 16.30 hod. do 19.00 hod.,
- každý párný týždeň kalendárneho roku v utorok a vo štvrtok od 16.30 hod. do 19.00 hod..

Matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ich v čase určenom pre začiatok styku v mieste svojho bydliska a otec je povinný maloleté deti v čase určenom pre koniec styku matke odovzdať v mieste bydliska matky.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením z 27.3.2018 č.k. 9P 5/2018-57 v spojení s dopĺňacím uznesením z 12.10.2018 č.k. 9P 5/2018-211 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal maloleté deti Q. a C. zveriť do striedavej osobnej starostlivosti rodičov a na základe návrhu matky upravil jeho styk s mal. Q. a mal. C. každý párný týždeň v kalendárnom roku od soboty 9.00 hod. do nedele 18.00 hod. s tým, že je oprávnený maloleté deti prevziať s ich osobnými vecami v mieste bydliska matky a v čase určenom maloleté deti s ich osobnými vecami odovzdať matke v mieste jej bydliska. Matke uložil povinnosť maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ich otcovi v stanovenom čase v mieste jej bydliska.

2. Proti tomuto uzneseniu a dopĺňaciemu uzneseniu podal včas odvolanie otec maloletých detí s odôvodnením, že neboli splnené zákonné podmienky k tomu, aby súd neodkladne upravil jeho styk s maloletými deťmi, pretože medzi rodičmi bola zabehnutá a fungujúca striedavá osobná starostlivosť

a výsledkom rozhodnutia súdu je narušenie a vyslovene nežiaduce ukončenie režimu striedavej starostlivosti o maloleté deti. Rozhodnutie súdu sa zakladá výlučne na tvrdeniach matky, ktoré sú nepravdivé, klamlivé a zavádzajúce s jediným cieľom, a to v maximálnej možnej miere dehonestovať ho ako otca detí. Striedavá starostlivosť fungovala výborne, deti boli nadšené a nemali žiadne problémy v súvislosti so striedavou starostlivosťou. O deti sa vzorovo staral, vrátane pravidelného podávania liekov mal. C., pripravoval sa s nimi do školy cez týždeň, ako aj cez víkendy a deti nemali žiadne problémy v súvislosti so striedavou starostlivosťou. Matka sa stavia do pozície lekára, vyjadruje diagnózy a medicínske závery objektívne nepotvrdené lekármi v snahe vytvoriť umelý dojem nevhodnosti striedavej osobnej starostlivosti a vykresliť ho ako neschopného poskytovať deťom riadnu a plnohodnotnú starostlivosť. Deti nemajú stresujúce prostredie doma v X., práve naopak, tam sú deti šťastné, spokojné a chcú byť doma so svojim otcom. Matka vytvárala konflikty, napäté situácie a vulgárne mu nadávala aj pred deťmi, keď veľakrát ustúpil v snahe nevyhrocovať situáciu. Pokiaľ ide o matkou tvrdené psychické násilie, tak je to práve matka maloletých detí, ktorá sa ho voči nemu dopúšťala svojimi výmyslami a osočovaním. Kategoricky poprel, že by matke nadával a hovoril o nej veci, ktoré uvádza vo svojich podaniach. Svoj záujem o riešenie rodinných problémov aj formou psychologických služieb viackrát deklaroval, ale matka o takejto snahe iba rozpráva, ale reálne sa odmietla takejto pomoci zúčastniť. Matka tvrdí, že chce vytvoriť maloletým deťom stabilné prostredie, ale je to práve matka, ktorá zničila stabilné rodinné prostredie svojím odchodom zo spoločnej domácnosti, ku ktorému nedal žiaden dôvod. Matka nevytvára stabilné výchovné prostredie, pretože je časovo a pracovne veľmi vyťažená a pri osobnej starostlivosti o deti ju supluje jej matka, a to na úkor času, ktorý by mohol s maloletými deťmi tráviť ich otec. Je klamstvom matky, že na deti neprispieva, pretože od odchodu matky zo spoločnej domácnosti vynakladá na maloleté deti sumu minimálne 250 € mesačne, čo súdu aj vydokladuje. Matka rovnako klame, ak uvádza, že sa deťom nevenoval počas spoločného života v X., pretože im venoval všetok svoj voľný čas a viedol deti k športovým aktivitám. Zdôraznil, že styk v takom obmedzenom rozsahu, ako to určil súd v neodkladnom opatrení, po tom, ako boli deti zvyknuté na dennodennú starostlivosť otca trvajúcú v období do decembra 2017 a následnú striedavú osobnú starostlivosť realizovanú v týždňových intervaloch bezprostredne predchádzajúcu nariadeniu neodkladného opatrenia, nie je v záujme maloletých detí, práve naopak, vzhľadom na zavedený režim striedavej starostlivosti ide o kontraproduktívne a vzhľadom na záujem maloletých detí výslovné nežiaduce rozhodnutie a je tu vážna obava, že dôjde k strate blízkeho vzťahu maloletých detí k ich otcovi. Rovnako zdôraznil, že samotná matka uvádza vo svojom návrhu, že nemá námietky proti tomu, aby sa s deťmi stretával aj nad rámec času ňou uvedeného v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, preto nevidí žiaden dôvod k tomu, aby jeho kontakt s deťmi bol radikálne obmedzený na dva dni za dva týždne bez možnosti kontaktu aj v priebehu týždňa, t.j. aj počas pracovných dní. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a zveril maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždňovom intervale so striedaním v piatok o 17.00 hod..

3. Matka maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdiť. Uviedla, že s otcom maloletých detí sa na striedavej osobnej starostlivosti nikdy nedohodli a tento argument je skresleným vnímaním situácie zo strany otca, keďže túto úpravu starostlivosti otec sám nariadil. Ultimátne nariadenie otca rozhodne nie je možné považovať za dohodu medzi rodičmi a už vôbec nie za zabehnutú a fungujúcu striedavú osobnú starostlivosť, ako to označuje otec. Dlhodobá (niekoľko mesiacov) čelila hrubému nátlaku otca, ktorý tlačil na starostlivosť o maloleté deti v pomere 50:50 aj počas pracovného týždňa bez ohľadu na potreby a najlepší záujem maloletých detí, ako aj bez ohľadu na jeho možnosti a schopnosti poskytnúť deťom náležitú starostlivosť. Umožňovala otcovi kontakt s maloletými deťmi okrem víkendov aj počas pracovného týždňa, kedy sa s deťmi stretával dva - trikrát do týždňa popoludní. Tento režim fungoval až do 6.3.2018, kedy už nátlak zo strany otca na ňu nebolo možné ustáť. Otec e-mailom 6.3.2018 jej oznámil a nariadil, že deti si budú striedať v týždenných intervaloch a ultimátne nariadil rozsah, deň, hodinu i miesto striedania detí. Odmietol o inej úprave výkonu rodičovských práv a povinností s ňou komunikovať napriek tomu, že s tým nesúhlasila. Otcou vynútený experiment len potvrdil, že striedavá starostlivosť pre maloleté deti je absolútne nevhodná. V tom čase na deťoch pozorovala zmeny v správaní, situácia bola pre ne stresujúca, významne to narušilo plnenie ich školských povinností a malo dopad aj na ich zdravotný stav, čo však ich otec absolútne prehliadal a ignoroval. Otec nerešpektoval neodkladné opatrenie z 27.3.2018 a naďalej sa násilne domáhal styku s deťmi podľa režimu, ktorý on nastolil. Otec v podanom odvolaní ju obviňuje z klamstiev a uvádzania nepravdivých a zavádzajúcich tvrdení, no on sám zavádzal súd vo viacerých bodoch, najmä pokiaľ ide o údajnú dohodu na striedavej starostlivosti, ktorú jednoznačne vyvracia a na rozdiel od otca aj podkladá konkrétnymi dôkazmi. V žiadnom prípade sa nestavia do

pozície lekára, nevyjadruje diagnózy a nevyslovuje medicínske závery, tieto necháva na odborníkov, avšak na rozdiel od otca, sa odporúčaniami lekárov aj riadi. Nie ona, ale detská neurologička sa vyjadrila, že mal. C. potrebuje nestresujúce prostredie a aj keď to výslovne nie je napísané v lekárskej správe, ako to zjavne očakával otec, je nesporné, že zhoršenie zdravotného stavu mal. C. bolo spojené so striedaním maloletých detí, ktoré vyžadoval otec. Na zhoršenie zdravotného stavu mal. C. a na vokálne tiky ešte v januári upozornila otca aj e-mailom a ten jej zhoršenie tiež potvrdil, ale teraz skutočnosti sám prekrúca vo svoj prospech. Od času, čo sa režim striedania maloletých detí po nariadení neodkladného opatrenia prerušil, došlo aj u mal. C. k zlepšeniu zdravotného stavu v posledných dňoch. Súd prvej inštancie postupoval správne, ak vyhodnotil, že dočasné nariadenie striedavej osobnej starostlivosti v súčasnej dobe bez vykonania ďalších dôkazov nie je v najlepšom záujme maloletých detí. K nevhodnosti striedavej osobnej starostlivosti maloletých detí sa podrobne vyjadrila vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca z 9.5.2018, na ktoré v plnom rozsahu odkázala. To, že sú maloleté deti po nariadení neodkladného opatrenia s otcom v kontakte len v rozsahu určenom v neodkladnom opatrení, nie je spôsobené zásahom súdu, s ktorým otec nie je spokojný, ale je dôsledkom opadnutia jeho záujmu o maloleté deti. Keďže otec vykresľuje ako jediné stabilné prostredie pre maloleté deti bývanie v rodinnom dome v X., upriamila pozornosť na skutočnosť, že deti v rodinnom dome bývali len jeden a pol roka a predtým a rovnako aj teraz bývali a bývajú v W. a väčšinu svojho života tak prežili v byte, kam sa s nimi znovu vrátila. Toto prostredie považujú tiež za svoj domov. Navrhla, aby odvolací súd v súlade s najlepším záujmom maloletých detí napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne.

4. Kolízny opatrovník navrhol potvrdiť uznesenie prvoinštančného súdu, ktorý v dostatočnej miere zohľadňuje najlepší záujem maloletých detí. Súdom upraveným stykom je dočasne zabezpečená realizácia rodičovských práv a povinností otca, ako aj ochrana práv maloletých detí garantovaných a obsiahnutých v Dohovore o právach dieťaťa. Z doteraz vykonaného sociálneho zisťovania nevyplýva, že by matka bránila otcovi v styku s maloletými deťmi, otec sa s nimi riadne stretával každý druhý víkend od piatku do nedele, v čase prázdnin a aj nad rámec neodkladného opatrenia, čo mu matka bezproblémovo umožňovala. Skutočnosti uvádzané tak matkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj otcom v odvolaní voči predmetnému uzneseniu, by mali mať spolu s ďalšími zisteniami v rámci dokazovania relevanciu v konaní vo veci samej a ich náležité posúdenie konajúcim súdom bude podkladom pre konečné rozhodnutie súdu prvej inštancie.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd použiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd za zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej) a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi, nakoľko pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere poznamenáva, že zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie, preto nemôže byť relevantný odvolací dôvod, že súd nedostatočne zistil skutočný stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nariadením neodkladného opatrenia nejde o konečnú a definitívnu úpravu pomerov, jeho nariadením nezískava žiaden z účastníkov silnejšie postavenie, nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť vo veci samej, ale sa ním len neodkladne upravuje určitý okruh vzťahov. Odvolací súd zdôrazňuje, že dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. To znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva legitimizuje vyhovujúci výrok, resp. výrok zamietavý.

7. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v spojení s dopĺňacím uznesením vo výroku, ktorým bol návrh otca na zverenie maloletých detí Q. a C. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov zamietnutý, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom v § 66 CMP a dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že otec v návrhu neosvedčil naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov, ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy maloletým deťom, ktoré by odôvodňovalo okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, prihliadol na všetky relevantné skutočnosti a s jeho úvahou, že za danej situácie, keď sú maloleté deti v osobnej starostlivosti matky, ktorá nebola spochybnená ani kolíznym opatrovníkom, sa v plnom rozsahu stotožnil aj odvolací súd. Konštatuje, že na to, aby nezhody medzi rodičmi odôvodňovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov o výchove maloletých detí je nevyhnutné, aby ich charakter a intenzita boli natoľko vážne, že ich existencia by priamo ohrozila realizáciu práv dieťaťa upravených v Dohovore. Odvolací súd poukazuje na to, že vo veci samej prebieha konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva vedené na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 9P 5/2018 a tiež konanie o rozvod manželstva, s ktorým je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva rodičov na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 9P 44/2018. K návrhu otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti neodkladným opatrením dodáva, že pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti, potom je logický záver, že predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopností dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa. Rodičia sa musia vedieť dohodnúť o veciach súvisiacich s predškolskou a následne školskou dochádzkou, aj s mimoškolskými aktivitami a záujmami dieťaťa. Dieťaťu by sa striedaním osobnej starostlivosti nemal meniť okruh jeho kamarátov a blízkych osôb, aby nebolo v takýchto situáciách ďalej traumatizované. Z uvedeného je nepochybné, že rozhodnutie o zverení maloletých detí Q. a C. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov si vyžaduje riadne vykonanie dokazovania a náležité zistenie skutočného stavu veci. V štádiu, keď súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je mysliteľné, aby súd vykonával rozsiahle dokazovanie, prípadne, aby vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania a s poukazom na to, že samotný charakter konania o neodkladnom opatrení, v ktorom má konajúci súd zákonnú povinnosť rozhodnúť o návrhu v 7 alebo 30-dňovej lehote, neumožňuje tak konajúcemu, ako aj odvolaciemu súdu vykonať náležité dokazovanie a riadne zistiť skutočný stav veci ohľadom zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. V týchto súvislostiach považoval odvolací súd doposiaľ získané dôkazy za nepostačujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia v takom rozsahu, ako navrhoval otec maloletých detí, nota bene, v tomto štádiu konania ťažko možno polemizovať o tom, aká forma výchovy bude v najlepšom záujme maloletých detí, preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu otca potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

8. Podľa § 388 CSP Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím uznesením v napadnutom výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP a dospel k záveru, že v danom prípade bola splnená zákonná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou je naliehavosť úpravy pomerov daná záujmom maloletého dieťaťa a zdôrazňuje, že v zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi, musí byť najlepší záujem dieťaťa. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že princíp ochrany verejného záujmu v mimosporovom konaní sa uplatňuje s použitím iných metód súdneho konania ako v sporovom konaní, a to možnosťou súdu konať z úradnej povinnosti, uplatnením vyšetrovacieho princípu, princípu oficiality, princípu materiálnej pravdy a možnosťou súdu rozhodovať ultrapetitum. Ustanovenie § 361 CMP zdôrazňuje aplikáciu princípu ochrany verejného záujmu aj pri nariaďovaní neodkladného opatrenia so zdôraznením zvýšenej protektívnej funkcie mimosporových konaní, avšak za splnenia podmienky, že túto ingerenciu do pomerov účastníkov si vyžaduje neodkladná ochrana práv a právom chránených záujmov. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je nutné použiť

takú interpretáciu účelu neodkladného opatrenia v súlade s čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, výsledkom ktorého nemôže byť minimálna miera ochrany základných práv ako určitého štandardu, teda neodkladné opatrenie upravujúce styk rodiča s dieťaťom musí byť použité s ohľadom na charakter a význam ním chráneného záujmu, ktorým je umožniť aj rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije, pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, v ktorom je možno realizovať i neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovy prítomnosťou či príkladom, ktorá je, ako je všeobecne známe, tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Akákoľvek deformácia vzťahu rodiča a dieťaťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe len ťažko napravitelná. Právu styku rodiča s dieťaťom korešponduje právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, ako aj právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných vzťahov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov podľa čl. 7 a čl. 8 Dohovoru právach dieťaťa. Pri úprave styku je zásadne potrebné vychádzať z toho, že rodič má právo na to, aby s dieťaťom strávil polovicu jeho voľného času, to znamená, počas pracovných dní, školského roka aj počas víkendov, sviatkov a prázdnin. Právo stretávania sa s dieťaťom (právo styku) zaručuje oprávnenej osobe právo vidieť dieťa, právo na prístup k dieťaťu, právo určiť miesto a spôsob trávenia času počas stretávania, právo výlučne výchovne na dieťa počas tohto času pôsobiť a právo na náhradu za čas styku, ktorý sa nerealizoval z dôvodov, ktoré nespočívali v osobe oprávneného rodiča. Zásah do riadnej realizácie týchto čiastkových oprávnení je obmedzením styku, ku ktorému je možné pristúpiť len za podmienok daných v § 25 ods. 3 Zákona o rodine. Rodičovské práva a povinnosti sú budované na základe rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výkone, pričom je v záujme dieťaťa, aby mu nebolo odňaté právo mať zabezpečený pravidelný osobný kontakt s oboma rodičmi. Ani jednému z rodičov nepatrí právo obmedzovať pri starostlivosti o dieťa druhého rodiča (pokiaľ o tom nerozhodne súd).

10. Odvolací súd sa stotožnil s úvahou súdu prvej inštancie, že ingerencia súdu nariadením neodkladného opatrenia o úprave styku otca s maloletými deťmi bola dôvodná, pretože rozhodnutia v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (sp.zn. 9P 5/2018), resp. v konaní o rozvod manželstva a spojenom konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode (sp.zn. 9P 44/2018) sú v časovom horizonte, z ktorého nemožno v danom prípade vyhádať a dostatočne zistiť skutkové okolnosti dôležité pre nariadenie neodkladného opatrenia, ale úvaha súdu o rozsahu styku je v rozpore s čl. 8 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého dieťa má právo nielen na zachovanie vzťahu so svojimi rodičmi, ale aj právo na zachovanie svojej totožnosti a rodinných vzťahov v súlade so zákonom a vylúčením nezákonných zásahov. Na strane otca bola dostatočným spôsobom osvedčená neodkladná potreba upraviť jeho styk s maloletými deťmi Q. a C., a to najmä so zreteľom na skutočnosť, že rodičia maloletých detí spolu nežijú, vzťahy medzi nimi sú problematické, i keď boli schopní uzavrieť dohodu o úprave styku, ktorá však v konečnom dôsledku nebola dodržiavaná o pravidelnej realizácii styku otca s maloletými deťmi, ktorý takýmto spôsobom by mohol byť vylúčený z pravidelného a dostatočného styku s maloletými deťmi, čo je v rozpore so záujmami detí. Odvolací súd berúc do úvahy okolnosti prípadu usúdil, že striktná a vykonateľná úprava stretávania otca s maloletými deťmi eliminuje ďalšie potencionálne dohadovanie medzi rodičmi, resp. reálnu hrozbu, že konfliktné situácie medzi rodičmi by mohli narušiť psychickú pohodu maloletých detí a nakoľko z obsahu spisu nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obmedzenie styku otca s maloletými deťmi v doterajšom rozsahu na základe dohody rodičov, preto zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o úprave styku a neodkladne upravil styk otca s mal. Q. a mal. C. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, ktorý korešponduje štandardnej úprave styku rodiča s dieťaťom. Odvolací súd rovnako poznamenáva, že v tomto prípade ide o neodkladnú úpravu pomerov, preto nebolo úlohou ani odvolacieho súdu dôsledne sa zaoberať skutočnosťami tvrdenými rodičmi či už v návrhu, alebo v odvolaní a vo vyjadrení, ktoré majú a môžu mať význam pre konečné rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a týmito sa bude zaoberať súd prvej inštancie v konaní vo veci samej (sp.zn. 9P 5/2018 a 9P 44/2018).

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi podľa § 388 CSP, pretože potreba úpravy právnych pomerov účastníkov konania je bezodkladná, zahrňujúca aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti a kritérium splnenia uvedených podmienok bola daná v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Odvolací súd apeluje na oboch rodičov, aby vzájomnou toleranciou, úctou a bez presadzovania vlastných záujmov hľadali vždy cestu smerujúcu k dohode, pretože striktná úprava styku súdom reálne nemôže reagovať na všetky rôzne situácie, ktoré môžu vzniknúť a budú vyžadovať flexibilný prístup

rodičov ad hoc, nota bene, styk upravený autoritatívnym spôsobom (rozhodnutím súdu) v takýchto prípadoch ustúpi dohode rodičov s dôrazom na najlepší záujem dieťaťa.

13. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).